

Thurau tweede, Vandenbroucke derde: triomf van de jeugd

Freddy Maertens overdondert alle topfavorieten

AULNAY-SOUS-BOIS, zondag —

Pas toen hij naast een van de kou bibberende Freddy Maertens op het podium krom, kwam er zoets als een glimp van een glimlach op het gebruide maar stilaan oud uitzien gelaat van organisator Jean Leuillot.

Voordien had hij zenuwachtigheid en weer gelopen, duidelijk

PARIJS - NICE (7 - 14 maart)

met een gevoel van wrok omdat men zijn wedstrijd naar de zon doorheen de schaduw wilde doen rijden. Merckx die voor het eerst

sedert elf jaar niet van de partij is. De Vlaemink die blijft doen alsof hij van het bestaan van Parijs-Nice niets afweet, de Italianen die zonder één uitzondering allen thuisbleven...

De wrok van Leuillot was dus begrijpelijk, niet als zijn hoop om zijn afbrekers in deze 26e Parijs-Nice eens van antwoord te dienen. Indien bijvoorbeeld na tien jaar overheersing door twee renners — Anquetil en Merckx — in deze P.N. een ander tijdperk kon ingeluid worden.

We zijn nog niet zover, maar na de proloogtijdrit over 6,5 km kon Leuillot toch lachen; de hele uitslag werd immers een triomf van de jeugd, met Freddy Maertens als groot triomfator. De favorietentandem Thévenet-Zoetemelk werd volledig in de verdediging gereden. Een betere start had deze 26e Parijs-Nice onmogelijk kunnen krijgen.

SIBERISCH KOUD Velen, van wie sommigen ook

in het Flandria-kamp, hadden deze afloop in het voordeel van Freddy Maertens nochtans niet verwacht. Vrijdag weggevlucht op Corsica en pas 's avonds om 23u30 onder de dekens in Gent, zaterdagavond alweer per wagen naar Parijs... Men vreesde dat het niet te veel zou zijn en dat de gevolgen zouden af te lezen zijn in de uitslag van deze korte tijdrit.

Een kampioen — of hij die dat wil worden — moet echter tegen een stootje kunnen en Maertens bewees gisteren dat hij die eigenschap alvast heeft. In enorm slechte weersomstandigheden — het was bar koud en er stond een stremende winterwind — reed Freddy Maertens inderdaad een pracht-tijdrit. Zo snel zelfs, dat Joop Zoetemelk, voor wie het parcours speciaal was uitgetekend, en Bernard Thévenet respectievelijk vijftien en zeventien seconden achterop kwamen. Het is geen eeuwigheid, zeker niet, maar wie op zo'n korte afstand dergelijke voorsprong kan nemen, moet verdraaid goed fietsen en van nu af tot de grote kanshebbers op de uiteindelijke zege gerekend worden.

JEUGD

Had Maertens dus een vrij grote voorsprong op die renners die men van te voren als de topfavorieten had aangekondigd, het verschil met enkele andere tegenstanders was lang niet zo groot.

Didi Thurau en Jean-Luc Vandenbroucke bleven zelfs zeer dicht in het spoor van Maertens en met hen ook nog Kuiper, Knetemann, van Schuiten, kan men de voorlopers van deze eerste korte tijdrit als een triomf voor de jeugd bestempelen. Met als meest verheugende uitschietter toch wel de derde plaats van Jean-Luc Vandenbroucke die nu wel meteen en definitief aanvaard zal zijn in het Peugeot-kamp.

Wat Leuillot dus stilletjes gewent had — met deze Parijs-Nice toch weer de belangstelling opwekken door een mogelijke machtsgreep van de jonge renners, werd in deze proloog beter dan Jean het zich had kunnen wensen gekonkreteerd. Een zwalw is geen lente en na een sneeuwvlok moet je nog niet meteen de euwermers laten uitrukken, we weten het. Maar we hopen toch, dat deze tendens zich in de komende dagen verder mag voltrekken...

A.P.

Het peloton tijdens de beklimming van de Hallembaye in volle achtervolging op de ontsnapte Verbeeck. Wij herkennen Rik Van Linden, Jos Jacobs, Rottiers, Godefroot, Tony Houbrichts, Tussen Van Linden en Godefroot een glimp van de uiteindelijke winnaar Frans Van Looy.

Frans Van Looy bekroont voorbeeldig ploegwerk

Weliswaar spreekt een zege in de Ronde van Limburg minder de verbeelding dan een triomf in de Omloop Het Volk, maar niettemin waren de jongens van Robert Lelangue toch erg in de wolken toen hun ploegmaat Frans Van Looy na een lange, afmattende spurt gisteren

Ronde van Limburg

uitlooppoging van Ceulen en handbreken voor Swerts, Jacobs en Verstraeten — toen Verbeeck plots een nummertje opvoerde. Met enkele krachtige pedaalslagen ging hij uit de groep weg en nam in een ommezien 55 sek. voorsprong.

Achter hem werd aanvankelijk nauwelijks gekoesterd. De elf maats van Verbeeck spinnen een geblauw gordijn over de weg dat alle tegenreacties in de kiem smoorde. Maar toen Frans goed en wel tien kilometer in het offensief had gefietst en met zijn teamgenoten de schijn had gewekt dat een verdere solo-rit niet tot de onmogelijkheden behoorde, ving de klim aan van de Hallembaye. Onder de druk van Rik van Linden, maar vooral van de Molteni's, was de boni van Verbeeck op de top geslonken tot dertig seconden op Frans van Looy en veertig seconden op de nog veertig koppige bened. Nog voor de Muizenberg onder de wielen kwam had Verbeeck

Er was nog niets gebeurd in de Ronde van Limburg — tenzij een

het nutteloze van zijn poging ingezien en richtte zich op. Nog zestig kilometer bleef er toen te rijden. Al die tijd bewogen de IJsbokkers en Molteni's zich in de voorste gelederen. Zij gaven mekaar geen duimbreed toe en hielden het tempo zo hoog gespannen dat het bijna onmogelijk was een uitlooppoging te wagen.

De uiteindelijke beslissing viel in de drie plaatselijke rondjes toen er nog goed en wel 10 km te doen bleef. Onder de druk van Verbeeck en Swerts viel de kopgroep toen in twee stukken. Zestien renners konden zich afscheiden: Swerts, Van Looy, Spruyt, Draux, Werd Janssens, Rottiers, Verbeeck, Van Sweefel, Jacobs, Willem Peeters, Schepmans, Schipper (Nd.), Van de Wiele, Van Roosbroeck en Alex Van Linden. Vooraan zaten dus zes renners van de ploeg Lelangue en evenwel de Jossart, maar deze laatste stenen met snellere spurters toch wel over de meeste winstkansen te beschikken. Misschien zou het ook wel die richting zijn uitgegaan indien de ploegmaats van de latere winnaar niet voor een keiharde finale hadden gezorgd. Vooral Swerts onderscheide zich daarbij, maar Frans Verbeeck gunde hem geen ruimte. Het duel werd dus in de spurt beslecht. Frans van Looy, in die laatste meters op zichzelf aangewezen, won met sprekend gemak voor Schepmans en Willem Peeters. — Eindelijk, zegde de renner uit Merksem. — Ik begon al stilaan te wanhopen dat ik nog een massaspurt kon winnen. In Sardinië heeft Merckx enkele keren de spurt voor me gelanceerd maar telkens was mijn timing verkeerd.

Vandaag reed ik de ganse dag uitstekend. Gezien aan welk tempo ik de Hallembaye overging? En in de eindspurt voelde ik eens echt geen complexen. Ik had bovendien het vertrouwen van maats. Echt blij dat het zo is afgelopen.

GASTON TUCH.

Het geluk van Robert Lelangue

Sportbestuurder Robert Lelangue laat zelden emoties blijken na een aankomst. Maar te St-Truiden stond hij toch glunderend te kijken hoe zijn poulain Frans Van Looy bloemen en beker in ontvangst nam.

— Brave jongen, die Frans —, zegde Lelangue. — Maar hij heeft geen karakter genoeg. Hij kan meer dan hij zelf denkt. Moet steeds opgejut worden. Weet ge dat hij hier niet ingeschreven was? Ik heb hem gezegd toch maar mee te komen. Maar goed ook! — Lelangue was ook en vooral tevreden over de globale prestatie van zijn ploeg. Iedereen knikte voor de selecties die er de volgende dagen te verdelen vallen. Onder hen was Roger Swerts zeker niet de minste. Hij was steeds in de eerste gelederen te vinden en waagde in de slotkilometers enkele uitlopers zonder succes.

— Maar geluk heb ik niet —, aldus Roger. — In Gent-Gent reed ik formidabel. Vlak voor de beklimming van de Volkegem begon mijn achterwiel te slingeren. De mechanicien stelde voor met de herstelling te wachten tot na de top. Maar eer ik zover was kwam een spak los en nestelde zich rond mijn pion. Toen verloor ik nauwelijks een minuut. En hier te St-Truiden werd een nieuwe handbreuk mijn deel. Jos De Schoenmaker wachtte mij op en wij namen snel weer onze plaats in vooraan.

G.T.

Frans Van Looy weet met zijn zege geen blijf. Zijn maats evenmin. Kijk maar naar die arm die in de achtergrond de hoogte te graat.

Verbeeck erg boos op Schepmans

Er werd vlak na de aankomst nogal onderdrukt gevloekt in het kamp van Verbeeck. Kopman Verbeeck was in die spurt nochtans volledig op zijn waarde geslagen. Door Godefroot naar de hoogste snelheid gelanceerd, bleef Frans op honderd meter voor de finish compleet hangen. Dan maar zijn woede gekoeld op Benny Schepmans, die tweede eindigde.

Verbeeck: — Schepmans hing in mijn wiel en trok aldus Van Looy mee in mijn spoor. Hij had geen opening moeten laten in plaats van zelf een prijs bij de eersten na te jagen. — Schepmans erg onder de indruk: — Ik heb gans de dag hard voor de ploeg gewerkt, maar omdat mijn wiel scheef zat gaf hij in de eindspurt geen schijn van kans. Ik koos gewoon het wiel van Frans om toch zo dicht mogelijk te eindigen. — Hoe dan ook, misschien heeft Benny een jeugdzonde begaan door voor eigen publiek zijn ambities niet te onderdrukken. Maar dat mag dan geen reden zijn om hem zek een uitbrander te verkopen. Begrijpelijk dat Schepmans ondanks zijn mooie tweede plaats — gisterenavond erg onder de indruk was van het gebeuren. Benny hoort nu maar dat dit incidentje zonder verdere gevolgen zal kloospeerd worden.

G.T.

G. VANGERVEN te St.-Truiden

De omloop van Haspengouw voor liefhebbers die eveneens te St-Truiden verreden werd kreeg een indrukwekkend aantal deelnemers. Er lieten zich niet minder dan 141 renners inschrijven. Zij dienden één grote ronde van 81 km. af te leggen waarna 8 ronden in de industriezone van het Schuurhovenveld en dan nog één ronde van één km. over Bruntem en Zeperen. In de grote ronde deed zich te Weyer aan km. 34 een valpartij voor waarbij Jacobs, Wellens en Busselen betrokken werden. De renners bleven in gesloten groep tot in Kerniel (km.65) toen zich een groep van 25 renners wist los te werken onder impuls van R. Martens.

Deze kopgroep dreef zijn voorsprong stilaan op en bij het binnenkomen van St.-Truiden had deze 50 sec. boni. In de 3de kleine ronde slaagde Luyck, Van Helvoirt, De Keyzer en Mutsaers erin zich uit de kopgroep los te werken doch in de volgende ronde

waren ze eraan voor de moeite. De laatste kleine ronde hadden zich weer 4 renners afgescheiden namelijk Van Helvoirt, Martens, Mutsaers en Verheyden. In de ronde over Zeperen zouden ze echter worden ingelopen waarna zich een kopgroep van 11 renners vormde die met een lichte voorsprong over de meet zouden komen waar het een Hollandse triomf werd met een zege van Vangerven voor zijn landgenoot Van Helvoirt.

UITSLAG: 1. Vangerven G. 119 km. in 3 uur 3'; 2. Van Helvoirt; 3. Curvers V.; 4. Mutsaers H.; 5. Koot; 6. Vanest; 7. Jacobs M.; 8. Vanvliet G.; 9. Martens R.; 10. Luyck R.; 11. Meeuwis J.P.; 12. Verboven J.; 13. Beyens G.; 14. De Keyzer P.; 15. Lipkens L.; 16. Verpinen G.; 17. Hawk; 18. Vanstraelen R.; 19. Henard J.P.; 20. Vaes E.; 21. Petry M.; 22. Bortens J.; 23. Vandeweyer; 24. Vandenberg; 25. Vanbael J.; 26. Vanbael R.; 27. Maesen W.; 28. Verheyden G.

Marc Cox, spurtwinnaar bij de junioren.

B.VANBRABANT te St.-Truiden

Bij de nieuwelingen boden zich niet minder dan 58 renners aan. Deze jongeren waaronder talrijke Zuid-Limburgers dienden 21 rondjes af te leggen. Reeds vlak na de start deed zich een valpartij voor waardoor Janssens, Louis en Hongoformel veracht werden. Wegens het vroege tempo dat er werd op in gehouden zouden ze er niet meer in de volgende ronde te komen.

Een vroege poging van Ramaekers en Buntinx werd spoedig teniet gedaan. In de 11de ronde trachtte Vanspringel op zijn eenzige weg te komen maar de groep bleef vaakzaam en liet niet begaan. Hetzelfde lot lag ook Vanbaelen beschoren die in de volgende ronde poogde weg te komen.

Uitslag: 1. Vanbrabant B. Hasselt 40 km. in 58'; 2. Alles P. op één wiel, 3. Ramaekers R. 4. Zegers J., 5. Rigo R., 6. Vanspringel J., 7. Champagne B., 8. Thiens D., 9. Coenen J., 10. Bielen P., 11. Crijns B., 12. Vanbaelen D., 13. Penxten D., 14. Nulens C., 15. Vermeulen A., 16. Buntinx J.P., 17. Bloemen R., 18. Vaes F., 19. Herckens E., 20. Vanstraelen P.

Het tweede gedeelte van de wed-

Mag ik alstublieft mezelf blijven?

Aulnay-sous-Bois, zondag. —

Het is niet van vandaag dat de Fransen er een handje van hebben om, bij gebrek aan eigen talent, sportwiel uit het buitenland binnen te palm en met allerlei superlatieven voor zich te winnen. Ook in het Siberisch koude Aulnay was dat gisteren het geval.

Nog geen tien meter was Jean-Luc Vandenbroucke over de aankomst gefietst en nog maar amper werd zijn schitterende tijd aangekondigd, of de heren van de Franse televisie reden zich de benen onder het lichaam vandaan om toch maar bij Jean-Luc te zijn.

Niet om hem te feliciteren of om hem naar enige persoonlijke indrukken te vragen, wel met de ietserigste vraag, of hij nu die nieuwe Merckx zou worden.

Vandenbroucke, die in de voorbije winter toch wel een gevoelige gedaanteverwisseling heeft ondergaan, keek even in de ogen van die reporter en lachte dan eens flinjtjes.

— Merckx is Merckx en mag ik alstublieft Vandenbroucke blijven —, was het antwoord waarmee de snuggere Fransman het kon stellen. Hij wist meteen hoe laat het was en liet Jean-Luc prompt over aan de Belgische persmensen. Die overgang naar de profs heeft de Henegouwer beslist geen kwaad gedaan. Hij is een stuk volwassen geworden en de tijd, dat hij al blij was wanneer zijn

supporters hem jubelend omringden, behoort duidelijk tot het verleden. Gelukkig maar.

EN WEER DE RALEIGHS

Werd de proloog van P.-N. een kollektieve triomf voor de jongeren en voor renners die toch ook nog steeds niet echt de top gehaald hebben — Kuiper, Knetemann — het was ook een nieuw groepssuks voor de troepen van Peter Post. Na de overdoerende manier waarop zijn renners over de Andalouische wegen reden, strepen zij hier ook al meteen met een voor de andere tems vernietigende overheersing naar de eerste zege in de ploegenklassering. Het laten vertrekken van Schuiten en de investering van om en bij de twintig miljoen franks om een super-ploeg bij mekaar te brengen lijkt dus toch te gaan renderen. Zaterdag te Gent met Kuiper en nu hier met Thurau als tweede. Geen overwinning, dat niet, maar de manier waarop het allemaal gebeurt en het feit dat alle renners zich aan de prestaties van de kopmannen optrekken, doet Peter Post glunderen.

— Thurau tweede, maar zoveel jonger dan al die anderen. Man, in mijn ploeg zit de toekomst van de wielersport —, jubelde Peter.

Na de proloog, wel te verstaan. Laat ons afwachten of hij over acht dagen te Nice nog zo opgetogen is, al houden we dat best voor mogelijk. A.R.

liefhebbers

De Nederlander Van Gerven zette de Limburgers een neus.

junioren

MARC COX te St.-Truiden

54 junioren werden de baan opgestuurd om één grote ronde over Zeperen, Ulbeek, Zeperen, St.-Truiden af te leggen, gevolgd door 11 plaatselijke rondes. Het was G. Roelands die tijdens de grote ronde het vuur aan de lont stak en bij het binnenrijden van Zeperen gepast wegsprong. Hij reed ruim 30 km. alleen voorop maar onder impuls van M. Geelen werd hij bij het binnenkomen van St.-Truiden tot de orde geroepen. Aanvankelijk bleef tijdens de kleine rondes alles samen. Een poging van H. Deferm om weg te geraken werd in de kiem gesmoord. Tijdens de 6de ronde ontsnapten 5 renners namelijk Geelen, Boonen, Vandelayden, Rigo en Huysmans. Ze kregen in de volgende ronde het ge-

zelschap van Cox, Cuypers, Deferm, Palmén, Alen, Hooyberghs en Lauwers. Bij het groepje van 12 viel Hulsmans nog weg wegens handbreuk, en de 11 overige renners dreven hun voorsprong op.

In een adembenemende eindspurt won Marc Cox met een half wiel van de snelle Cuypers.

Uitslag: 1. Cox Marc Overpelt 70 km. in 1 uur 30'; 2. Cuypers P. op een half wiel, 3. Boonen A., 4. Deferm H., 5. Lauwers L., 6. Alen B., 7. Hooyberghs E., 8. Geelen M., 9. Vander Luyden J., 10. Rigo F., 11. Palmén B., 12. Louwette J., 13. Derison C., 14. De Bie D., 15. Verhas D., 16. Haysen J., 17. Lelie R., 18. Nijs J.P., 19. Scheyltjens R., 20. Gerard Clode.

nieuwelingen

De Hasseltenaar Vanbrabant knap winnaar bij de nieuwelingen.